

VIII. évf.
8. szám

2010.
október–
november

200,- Ft

Bajban érkezik a segítség

Az utóbbi idők esőzései Jakabszállást sem kerültk el, így nagyon sok portán és pincében áll a

víz. Csertő János és csapata önszorgalomból több helyen kimélyítette a vízvezető árkokat, hogy újra legyen lefolyás. Köszönjük.

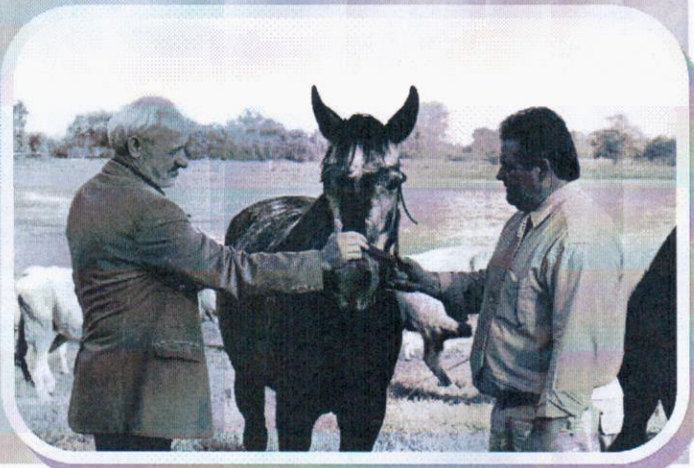
Tartalomból:

- Keresztszentelés 2.
- Nyugdíjas találkozó 3.
- Rózi néni fekete tyúkjá 4.
- Ebihalak és békák 6.
- Megszépült a Pitypang ovi 8.
- Választási eredmények 10.

Dr. Kardeván Endre a Gedeon tanya vendégasztalánál

Új esélyt adott a gazdáknak és a magyar vidéknek a kormány azzal, hogy módosította a kistermelői rendeletet. Bízunk abban, hogy a jövőben egyre több regisztrált kistermelő használja a „falusi vendégasztalt”- amely a falvak lakosságmege tartó-képességéhez járul hozzá, és a fejlődését segíti elő – hangsúlyozta dr. Kardeván Endre Jakabszálláson.

Képünkön az államtitkár és Gedeon Zsolt eszmece serét folytat a vidéki élet-ről. Folytatás a 4. oldalon.

Köszöntjük a szépkorú Molnár Sándor bácsit!
Folytatásos cikkünk első része az 5. oldalon olvasható.

Jani bácsi mesél

Rózsai néni fekete tyúkjá

Rózsai néni fekete tyúkján semmi különleges nem akadt. Olyan volt, mint a többi tyúk az udvarban. Fekete tollán csillogott a napfény, nyaka bronz pihéi úgy ragyogtak, mint a legszebb postagalambnak. Rózsás tarajával, a koronával, a baromfiudvar királynőjeként páváskodott. Kérdemesült öreg tyúk, Rózsai néni ezért nem akarta levágni. Meg azért sem, mert igazi meteorológus hírében állt. Ugyanis csak akkor éjszakázott a tyúköltben, ha vihar készülődött. Különbösen az eperfán aludt még télen is, ha csendes volt az idő.

— Rózsikám — kiabált át estefelé a szomszédasszony —, milyen idő lesz holnap? Tarhonyát akarok csinálni! Rózsai néni az eperfára pillantott. Ott ült a tyúk az ágon szokott helyén. Nyakát behúzza aludt rózsás taraja alatt. — Nem lesz eső, szomszédasszony, nyugodtan száríthatja a tarhonyát.

Reggel Rózsai néni került-fordult az udvarban, az eperfa alá pillantott. Jaj, valami nagyon furcsát látott. A tyúk az éjjel kártojást pottyantott a fa alá. Akkorkát, mint egy galambtojás. Az urának sem merte elmondani. Fogta a kártojást, behunyta a szemét, hátrafelé lendítette a karját és a kártojást keresztüldobta a ház tetején. Reggel elviszem a piacra, még mielőtt nagyobb bajt jelezne ez az átkozott boszorkány — gondolta.

A kosár aljába újságpapírt rakott, fogott egy madzagot. Le-

emelte a tyúkot az eperfáról, mire a lábát összekötötte, a tyúk elájult. Hosszú nyaka úgy csuklott össze, mint a levetett harisnya. Leszedte róla a madzagot, a tyúkot letette a földre. Az meg, mintha semmi sem történt volna, elfutott a többi tyúk után. Még kétszer próbálta meg, hogy elviszi a piacra, de nem sikerült. A tyúk úgy esett össze, mint a colstok. — Hát kifog rajtam ez a fekete boszorkány...

Egy héttel később az ura, öreg Miska ébresztett: — Rózsai, Rózsai nagy baj van! A fekete tyúkod kukorékol az eperfán, mint egy vérmes kakas. Vágd el gyorsan a nyakát, majd elásom. De Rózsai néni már ezek után félt a boszorkánnyá vedlett tyúktól. Nem merte elvágni a nyakát. Majd estig eldől a sorsa.

Estefelé Mária, az öreg cigányasszony hangját hallotta az utcában. Tojást kért a szomszédasszonytól, meg darab avas szalonnát is, ha találna. Rózsai néni megszólította:

— Márikám — szólt az öregasszonynak —, akadt, itt egy vénecske tyúk, szívesen odaadnám. Nagyon kedves, kezes jószág, ezért nem mertem levágni. Csak az a baj vele, hogy nem tudom összekötni a lábát, mert menten elájul...

— Nem baj az! — szólt örömmel Mária. Egy szalagszerű rongymadzagot húzott elő a zsebéből. — Hát hol az a tyúk?

Rózsai néni odavitte a tyúkot. Alig tudta elkapni; esze ágában sem volt, hogy elájuljon. Mária a szalaggal befonta a tyúk fejét, hogy a szemét eltakarja, majd óvatosan beleültette a kosarába. A kosárral a karján elballagott az öregasszony.

Ilyen szomorú véget ért Rózsai néni fekete tyúkjá, öregségére boszorkány lett belőle. Meggyes János rovata

Vendégasztal a Gedeon tanyán

Folytatás az első oldalról

A főváros után Jász-Nagykun-Szolnok, illetve Bács-Kiskun megyében végeznek a legtöbben kistermelői tevékenységet. Magyarországon mintegy 5000 kistermelőt tartanak nyilván — mondta az élelmiszerlánc-felügyeletért és agrárgazgatásért felelős államtitkár a megye, kistermelői rendelet szerinti első falusi vendégasztal mellett a „Rendelettel a kistermelőig” című civil fórumon.

A 2010. július 6-án hatályba lépett rendeletmódosítás célja a kistermelők élelmiszertermelési, -feldolgozási és -értékesítési feltételeinek javítása és a tevékenységi körök bővítése volt. Az új rendelet lehetővé teszi a kistermelők számára, hogy más magán-személy, valamint kistermelő részére olyan szolgáltatásokat is végezzenek, mint például a húsfüstölés, a terménytisztítás, a zöldség-, gyümölcs-, olajosmag-szárítás, -örlés, -préselés.

A fórumon a kistermelők mellett számos civil szervezet munkatársa is részt vett. A rendelet módosítás ugyanis

közös konzultáció, példaértékű összefogás eredményeképpen született, a Szövetség az Élő Tiszáért vezetésével 53 civil szervezet kezdeményezésére indult meg és zajlott le. Kardeván Endre leszögezte, hogy a vidékfejlesztési tárca továbbra is fontosnak tartja a nem kormányzati, civil szervekkel való kapcsolattartást, a kommunikációt és a közös gondolkodást, amelynek kiváló terepei a jakabszállásához hasonló szakmai fórumok.

Az államtitkár Bács-Kiskun megyei látogatásán tájékoztatást tartott a rendeletmódosítás óta eltelt időszak eredményeiről. Kiemelte, hogy a helyi értékek ápolása, újra felelevenítése hozzájárul a vidéki életminőség javításához, a közösségek megmaradásához. Helyi termékek előállításával, a kereslet növelésével hazai munkahelyek teremthetők. A rendeletmódosítás alapján

megnyíló új lehetőségek (például a falusi vendégasztal szolgáltatás, a házi disznóvágás és ökörsütés) hozzájárulnak a falusi turizmus népszerűségéhez.

Forrás: fvm.gov.hu